

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין פה.

מן א מ"י פ"ג מהל'
עירובין הלכה כג
טו"ע א"ח מ"י ש"ט סע"ק
כ:
יז ב מ"י ט"ז הלכה ז'
טו"ע ש"ס סע"ק ג':

רבינו חננאל

בור (שאין) [שבת] שתי
חצירות, מופלג מכותל
זה בארבעה ומכותל זה
בארבעה, והבור באמצע
הסימטה. זה מוציא ז"ו כל
שהוא ומכילא זה מוציא
ז"ו כל שהוא ומכילא. ורב
יהודי דיריה אמר אפי'
קניא, דיי לו. אמר אביי
הא דרב יהודי דשמואל
היא, דאי דרב הא אמר רב
אין אדם אוסר על חבירו
דרך אורי ואפי' קניא לא
צריך. ורייק מיהא דאמר
שמואל היא. זה מוציא
ז"ו כל שהו ומכילא.
טעמא דאפי' ז"ו הא לא
אפי' ז"ו אסור למלאות.
מא טעמא חבירו שיש
לו רשות באורי האי
סטא אסור עליו, ש"מ
אדם אוסר על חבירו
דרך אורי. ורייקין לרב
מיהא דאמר שתי חצירות
ושלש חורבות ביניהן, זה
משמש (לא) בסמוך לו
על ידי וריקה וזה משמש
בסמוך לו על ידי וריקה.

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' בו'. פירש נקונטרס
שיש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין לוירין פתוחין לו
והצור צלואת הפסק זה מוציא זו כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלונו
וכן זה דכיון דמופלגת ד' לא שלטי בה לאסור זה על זה ומשום
שיהא רשות לשיניהן צמצוי נמי

ליכא שאין לוירין פתוחין לו לא לאת
ולבא בגלגל ואין משתמשין צו אלא
דרך אורי וצדקין הוא לאפילו ז"ו נמי
לא ניבעי אלא משום היכר בעלמא
שלא ישמשו צרשות אחרת של שנים
בלא עירוב מש"ה מתקני הכא
פורתא ולרז כל צריך שום מיקון
לצין אדם אוסר על חבירו דרך אורי
ורש"י א"א אסור בעלמו צסמוך דגבי
שני צתים ושלש חורבות צייניהם
לדמלצעי אסור ומוקי להו דקיימי כי
חורבא דכי היכי לדמלצעי צכולו אסור
לשיניהם משום שלל אחד משמש דג'
הסמוכים לו בלא אורי הכי נמי יאסרו
זה על זה מצוי קטן דכיון דכל אחד
יכול להשמש צלרצעה הסמוכים לו
וכיון שהצמח אסור היאך יוכל לשלש
ולמלאות מן הצור לחצר דרך אורי
המצוי האסור ותיך דלא דמי דאילו
חורבה משתמשין צה נמי צסמוך אכל
הכא צמצוי ליכא שום תשמיש אלא
מילוי והוא ע"י הפלגת אורי ד' ור"י
מפרש כגון שזה הצור מוסך כל אורך
החצירות ומפסיק צין ד' הסמוכים
לחצר זו לצרצעה הסמוכים לחצר
אחרת דחשיב כל חד רשותא לנפשיה
אי נמי אורי"ג כגון שאותו הפסק צצין
שמי החצירות שהצור עומד שם אינו
רה"י אלא רה"א או כרמליה ומחיצות
הצור גבוהים עסקו דכשמתלאים מן

הצור לחצר מציאין דרך מלמעלה מ"י דהוי אסור פטור כדלמרינו
במעמטין צשני צתים משני נדדי רשות הציבים דמותו לורוק מזה לזה:
ד"למא בדרב פפא. צכומתא וסודרה מעיקרא סלקא דעתיה
דאיירי צמשאות ככדים דאותן אין רגילין להתקרב
לכתלים דמשתמשין כגג ע"י וריקה כגון אותם שמפשילין משאות
בנקלות על כתפיהם וכשרוצים לכתף מכתפיהם על הגג ויש הפסק
ד' מן האויר ולגג ומשני צכומתא וסודרה שהוא דבר קל ורגילין
להתקרב לכותל ולא היו דרך אורי:

שני בתים ושלש חורבות ביניהם. פירש נקונטרס שאין לחורבות
בעלים אלא בני הצמים האלה משמע דלפני דלסר להם יש להם
בעלים לאוסרין אותם הבעלים על בני הצמים אע"ג דלינם אוסרין
את החצר ואת המצוי שפתוחין להם דק"ל כרצי יהודה דצית התבן
אינו אוסר וצפירקין א נמי פסקין כר"ש דלמר דירה בלא בעלים לא
שמה דירה מכל מקום צתוכה מיהא אסור לטלטל וצקוף הדר (נעיל
ד' ע"ד). פירש כן צהדיא גבי דילמא אתי לאפוקי מאני דצתים לחורבה
שיצא והרי רשות אחרת היא שיש לה בעלים וצמצוי לא נשתתפה
שאינה אוסרת כרתיה לעיל א אינה אוסרת אלא מקום דירה בלבד
דהיינו מקום פיתא או מקום לינה והא דשרינן הכא להשתמש צסמוך
לו אע"ג שיש לחצירו כמו כן חלק צה אינו אוסר על זה כיון שגם לזה
יש חלק צה דשיניהם שותפים צשלתן ואינם אוסרין זה על זה
את הסמוכים כיון דהוי לזה תשמישו צנחא ולחצירו צקשה וצשתי
גוצטראות דסוף פרקין עשו לתחתונה סילקו נפשייהו מעליונה ואין
אוסרין את העליונה אף על פי שעשו אותה צתפתות ויש להם
חלק צה ואין נדחיה לר"י לעשות דירה בלא בעלים דירה לחלואין
לאסור לטלטל צתוכו ואור"י דהא דלמרינו צסוף הדר דילמא אתי
לאפוקי מאני דצתים לחורבה מיירי צחורבה הפתוחה לצית ומיירי
שאותו צית פתוח לצד אחר ואינו רגיל צמצוי א ולכך אין המצוי
ניתר בלתי וקורה משום צית אלא משום חורבה ומיירי שפיר
הכא חורבות שיש להם בעלים וכיון דלא דיירי צה לא אסרי:
לימא

ע"י וריקה וחצירו אינו אוסר עליו ואע"פ שמשמש צה בחלו צוריקה שזורק דרך אורי שלו צפירצה עד מוך חורבה זו אינו אוסר על חצרו דרך
אורי שאין לו עליו תשמיש אלא ע"י אור אכל צסמוכה לחצרו לא שמשם אפילו צוריקה הואיל ויש לחצרו צה תשמיש נוח צשלשול סמוך לחלונו:
ואמעני

צור צצין שתי חצירות. הפרודות זו מזו ומפסיק צייניהן כעין מצוי
קטן ואין לוירין פתוחין לו והצור צלואת הפסק מופלגת מכותל זה
לצרעה רי'. דאי לא הו"י א) דמופלג הוי תשמישו צנחא ויהי כמו שהצור
חציה צחצר זו וחציה צחצר זו שרשות שניהן שולטת צה ותמן צמתני' א

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה
ארבעה ומכותל זה ארבעה זה מוציא ז"ו כל
שהוא ומכילא וזה מוציא ז"ו כל שהוא ומכילא
ורב יהודה דיריה אמר אפילו קניא אמר ליה
אביי לרב יוסף ה הא דרב יהודה דשמואל היא
דאי דרב א) הא אמר א) אין אדם אוסר על
חבירו דרך אורי ודשמואל מהיכא אילימא
מהא ה) דאמר רב כחמן אמר שמואל גג הסמוך
לרשות הרבים צריך סולם קבוע להתיירו
דילמא כדרב פפא אלא אלא מוציא ז"ו מוציא ז"ו
כל שהוא ומכילא וזה מוציא ז"ו כל שהוא
ומכילא טעמא דאפי' הא לא אפי' אמרינו
אדם אוסר על חבירו דרך אורי ורב מהיכא
אילימא מהא א שתי גזוזטראות זו למעלה
מזו עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה
לתחתונה שתייהן אסורות עד שיערבו א) ואמר
רב הונא אמר רב לא שנו אלא בצסמוכה
אבל במופלגת ארבעה עליונה מותרת
ותחתונה אסורה דלמא שאני הכא דכיון
דלזה בוריקה ושלשול ולזה בשלשול
לחוריה בלזה בוריקה ולזה בפתח דמי אלא
מהא דאמר רב כחמן אמר רבה בר אבוב
אמר רב צ שני בתים ושלש חורבות ביניהם
זה משתמש צסמוך שלו על ידי וריקה
וזה משתמש צסמוך שלו על ידי וריקה
והאמצעי

קניא לא צריך: ודשמואל מהיכא. מצינו מימרא דשמואל סלקא
דעתיה דלציי למשעם דרב יהודה מדשמואל גמר לה. סלקא דעמך
השתא דכי שמעה אציי להא דרב יהודה מילתא צאנפי נפשיה שמעה
אמר רב יהודה צור צצין שתי חצירות מופלגת ארבעה מכאן ומכאן זה
מוציא קנה כל שהוא וממלא וכו' ולא שמעה צהדיא הא דשמואל דאי
עלה דהא דשמואל דז"ו כל שהוא שמעה אציי להא דרב יהודה מאי
תביעי לן דשמואל מהיכא הא הכא אשמעינן שמואל צהדיא דבעי
תיקון: צריך סולס קבוע. ואי לא בני רה"ר אסרי עליה דרך אורי
שאין גג זה רחוי לתשמישו אלא"כ וורקין עליו שום דבר דסתם רה"ר
איכא חפופי סמוך לכתלים ומתרחקים על כרחן: דינמא כדרב
פפא. שמשמש גמור הוא להן צכומתא וסודרה [פד]: אלא מהא בו'.
דאציי שמעה לרב יהודה אצילתיה דשמואל והכי קאמר אציי הא
דבעי רב יהודה קניא משמואל גמר לה דבעי תיקון ואתא לאשמעינן
דשמואל רציה לאו ז"ו דוקא אמר דכיון דלא בעי ז"ו ד' דהא ז"ו
כל שהוא אמר יליף רב יהודה מינייה דה"ה לקניא: ודרב מהיכא.
שמעינן דצין אדם אוסר על חצירו דרך אורי: אלא צסמוכה. שאין
עליונה משועבד מכנגד התחתונה צמשן הכותל ד' טפחים ואע"ג
דגבוהה ממנה עשרה רב טעמיה דלמר [פג]: לזה צשלשול ולזה צוריקה
שניהן אסורין דתשמיש דשלשול וריקה חשיב תשמיש אכל צמופלגת
מכנגדה ד' כיון דצין לתחתונה כאן אלא תשמיש מופלג צמשן זהו
אורי ולאו תשמיש הוא. לא מצינו לשון הפלגה צש"ס בצגוה אלא
צמשכה כחמן צמתיתין [שס] צד"א צסמוכה כו': שאני הכא דצין דלנו.
צוריקת אורי וריקת גובה ושלשול ולזה צשלשול לחודיה שמשלשול
דלי לים: גלוגה צפפה וזה צוריקה דמי. אכל גבי צור דשנייהן שנין
צהפלגה לעולם אימא לך דאסרי: וג' חורבות צייניהן. מחיצות פרוצות
זו לזו ואין צפן לוירין ואין להן בעלים אלא בני הצמים האלו ויש
חלונות צצתים פתוחין לחורבה: זה משמש. צחורבה הסמוכה לו
דרך חלונות ע"י וריקה הואיל ואין לו צה תשמיש גמור בחול שאין
לו צה פתח פתוח לה אלא חלון אין פירצת המחיצה אוסרת ומותר
להשתמש צכולה והוא אינו יכול להשתמש דרך חלון למרחוק אלא
ע"י וריקה וחצירו אינו אוסר עליו ואע"פ שמשמש צה בחול צוריקה שזורק דרך אורי שלו צפירצה עד מוך חורבה זו אינו אוסר על חצרו דרך
אורי שאין לו עליו תשמיש אלא ע"י אור אכל צסמוכה לחצרו לא שמשם אפילו צוריקה הואיל ויש לחצרו צה תשמיש נוח צשלשול סמוך לחלונו:
ואמעני

א) [לקמן פ"ה.] ב) [לקמן פ"ה:] ג) [לקמן פ"ה:] ד) [לקמן פ"ה:] ה) [לקמן פ"ה:] ו) [לקמן פ"ה:] ז) [לקמן פ"ה:] ח) [לקמן פ"ה:] ט) [לקמן פ"ה:] י) [לקמן פ"ה:] יא) [לקמן פ"ה:] יב) [לקמן פ"ה:] יג) [לקמן פ"ה:] יד) [לקמן פ"ה:] טו) [לקמן פ"ה:] טז) [לקמן פ"ה:] יז) [לקמן פ"ה:] יח) [לקמן פ"ה:] יט) [לקמן פ"ה:] כ) [לקמן פ"ה:] כא) [לקמן פ"ה:] כב) [לקמן פ"ה:] כג) [לקמן פ"ה:] כד) [לקמן פ"ה:] כה) [לקמן פ"ה:] כו) [לקמן פ"ה:] כז) [לקמן פ"ה:] כח) [לקמן פ"ה:] כט) [לקמן פ"ה:] ל) [לקמן פ"ה:] לא) [לקמן פ"ה:] לב) [לקמן פ"ה:] לג) [לקמן פ"ה:] לד) [לקמן פ"ה:] לה) [לקמן פ"ה:] לו) [לקמן פ"ה:] לז) [לקמן פ"ה:] לח) [לקמן פ"ה:] לט) [לקמן פ"ה:] לך) [לקמן פ"ה:] לו) [לקמן פ"ה:]

הגהות הב"ח

א) [לקמן פ"ה:] ב) [לקמן פ"ה:] ג) [לקמן פ"ה:] ד) [לקמן פ"ה:] ה) [לקמן פ"ה:] ו) [לקמן פ"ה:] ז) [לקמן פ"ה:] ח) [לקמן פ"ה:] ט) [לקמן פ"ה:] י) [לקמן פ"ה:] יא) [לקמן פ"ה:] יב) [לקמן פ"ה:] יג) [לקמן פ"ה:] יד) [לקמן פ"ה:] טו) [לקמן פ"ה:] טז) [לקמן פ"ה:] טז) [לקמן פ"ה:] יז) [לקמן פ"ה:] יח) [לקמן פ"ה:] יט) [לקמן פ"ה:] כ) [לקמן פ"ה:] כא) [לקמן פ"ה:] כב) [לקמן פ"ה:] כג) [לקמן פ"ה:] כד) [לקמן פ"ה:] כה) [לקמן פ"ה:] כו) [לקמן פ"ה:] כז) [לקמן פ"ה:] כח) [לקמן פ"ה:] כט) [לקמן פ"ה:] ל) [לקמן פ"ה:] לא) [לקמן פ"ה:] לב) [לקמן פ"ה:] לג) [לקמן פ"ה:] לד) [לקמן פ"ה:] לה) [לקמן פ"ה:] לו) [לקמן פ"ה:] לז) [לקמן פ"ה:] לח) [לקמן פ"ה:] לט) [לקמן פ"ה:] לך) [לקמן פ"ה:] לו) [לקמן פ"ה:]

גלוין הש"ס

גבי' א"ל אביי ל"ח"י הא
דר"י דשמואל היא. לעיל
דף ז ע"א ויכנס דף י"ח
ע"א מצוות דף י"ב ע"ב: